

Kevers in de kievitsbloemen

In een pot op het terras groeit een groepje kievitsbloemen. Ze zijn al een paar weken uitgebloeid. Van de paars/wit geblokte bloemen is niets meer te zien. Dikke groene zaaddozen staan op lange stengels, het smalle blad is flets geworden. Dan zie ik opeens aan een stengel twee leliehaantjes. Prachtige bloedrode kevertjes met zwarte kop, poten en sprieten.

De kevertjes op de plant zijn aan het paren. Van dichtbij hoor ik dat ze een zacht tsjirpend geluid maken. Dat getsjirp heeft niets met de paring te maken. Het dient ervoor om enge beesten, zoals ik, schrik aan te jagen. Als er parende kevers zijn, dan zijn er misschien ook eieren te vinden. Al snel heb ik er een paar gevonden. Oranjerode capsules van circa 1 mm lengte die aan een blaadje van de kievitsbloem kleven.

Zouden er dan ook al larfjes zijn? Na enig zoeken vind ik enkele dikke, slome larfjes met een zwart kopje en vieze groene smurrie op hun rug. Die smurrie is een schild van uitwerpselen dat de larfjes op hun rug plakken om zichzelf te camoufleren. Als ik er voorzichtig eentje schoonpeuter met een grasspriet komt er een lichtoranje lijfje te voorschijn.

Gedurende enkele weken volg ik de ontwikkeling van de larven. Ze eten traag van de bladeren en het groene laagje dat op de stengels en de zaaddozen zit. Er zit niet veel eetbaars meer aan de verdorrende plant, maar desondanks groeien de larven gestaag.

Op een dag ligt er een larve op de grond. Het diertje gaat zich ingraven om onder de grond te verpoppen. Als alles goed gaat komt er in de nazomer een volwassen kever uit de pop tevoorschijn. De volwassen leliehaantjes overwinteren op beschutte plekken en misschien komen ze volgend voorjaar opnieuw de kievitsbloemen met een bezoekje vereren.

Caroline Elfferich, mei 2005